Rocznik 1934. Nr. 21.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 26-go maja 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor w z.: Orliński, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 26 kwietnia 1934 roku

w przedmiocie przedłużenia czasokresu, oznaczonego w § 18 ustawy z dnia 6 kwietnia 1920 r. (Dz. U. Rz. niem. str. 458) o obowiązku zatrudniania inwalidów ciężkoposzkodowanych.

(Dziennik Ustaw Śl. z dnia 12 maja 1934 № 12, poz. 22).

§ 1.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. (Dz. U. Śl. № 10, poz. 44) w przedmiocie przedłużenia terminu, przewidzianego w § 18 ustawy o zatrudnianiu ciężkouszkodzonych inwalidów z dnia 6 kwietnia 1920 r. (Dz. U. Rz. niem. str. 458) przedłużam za zgodą Śląskiej Rady Wojewódzkiej termin, przewidziany w art. 1 cytowanej ustawy do dnia 31 grudnia 1934 r.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Wojewoda Śląski

(—) Dr. Grażyński.

2.

Zarządzenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 24 kwietnia 1934 r.

w przedmiocie zaliczek na uposażenie dla funkcjonarjuszów związków komunalnych.

(Gazeta Urzędowa Województwa Śląskiego z dnia 7 maja 1934 r. Nr. 15.)

Komasując dotychczasowe przepisy, dotyczące zaliczek na uposażenie, zarządzam na zasadzie przepisu art. 3 ustawy z dnia 8 lipca 1925 r. w przedmiocie uposażenia funkcjonarjuszów Województwa Śląskiego tudzież funkcjonarjuszów związków komunalnych (Dz. U. Śl. Nr. 11, poz. 28) co następuje;

I.

Bezprocentowe zaliczki na uposażenie mogą być udzielane tylko urzędnikom i funkcjonarjuszom związków komalnych, pozostającym w czynnej służbie danego związku komunalnego.

Z pośród osób wyżej wymienionych wyłącza się od prawa do zaliczki te osoby, które:

a) są zawieszone w pełnieniu służby,

b) pozostają na urlopie bezpłatnym, oraz

c) którym wypowiedziano stosunek służbowy.

W drodze wyjątku od postanowień, zawartych pod lit. b) ustępu poprzedniego, mogą być udzielane bezprocentowe zaliczki na uposażenie osobom, pozostającym na bezpłatnym urlopie, udzielonym dla uzupełnienia studjów. W przypadku tym, potrącanie rat udzielonej zaliczki na uposażenie rozpoczyna się od pierwszego dnia miesiąca następującego po ukończeniu urlopu.

II.

Zaliczki mogą być udzielane w zasadzie tylko na pokrycie wydatków, spowodowanych chorobą proszącego, chorobą lub śmiercią tych członków rodziny, do których utrzymania proszący jest prawnie obowiązany, na spłatę długów, powstałych bez winy proszącego, na kupno niezbędnych ruchomości, na pokrycie wydatków, związanych z zawarciem związku małżeńskiego przez proszącego, jego ślubne dzieci, uprawnione, przysposobione, oraz pasierbów, w razie powiększenia się rodziny, na koszty odbycia podróży naukowych, ogłoszenia pracy naukowej, jak również na koszty nabycia własnego mieszkania. W wyjątkowych przypadkach mogą być przyznane zaliczki również na cele konsumcyjne jak np. na zakup ubrania, obuwia, opału za zimę itp.

W przypadkach innych, niewymienionych w poprzednim ustępie, mogą być udzielane zaliczki na uposażenie tylko wyjątkowo, za uprzednią zgodą organu uchwalającego danego związku komunalnego.

Prawo do otrzymania zaliczki na koszty budowy własnego mieszkania służy osobom, w dz. I. jeżeli:

1) nie mają odpowiedniego do swego stanu rodzinnego mieszkania, wynajętego bezpośrednio od właściciela w domu, podlegającym ochronie lokatorów i

2) jeżeli same lub do spółki z małżonkiem rodzicami lub rodzeństwem, o ile z osobami temi prowadzą wspólne gospodarstwo domowe, rozpoczęły już budowę mieszkania na własność albo też, jeżeli są członkami spółdzielni mieszkaniowej, która buduje dla nich mieszkania w domu spółdzielczym. Z pośród wymienionych osób należy uwzględniać przedewszystkiem osoby, znajdujące się chwilowo w niekorzystnem położeniu mieszkaniowem (np. osoby mieszkające poza granicami miejscowości, w której pełnią służbę itp). Na budowę jednego i tego samego mieszkania może być udzielona zaliczka tylko jeden raz.

III.

Osoba ubiegająca się o zaliczkę winna szczegółowo uzasadnić jej potrzebę i wysokość. Sprawa przyznania zaliczki i jej wysokości zależna jest od uznania organu, uprawnionego do przyznawania zaliczek.

Udzielenie zaliczek na uposażenie funkcjonarjuszów związków komunalnych w wysokości 1—3 miesięcznego uposażenia służbowego w przypadkach, przewidzianych w dziale II, należy do właściwości kierownika władzy komunalnej.

Przyznawanie zaliczek, przekraczających 3-miesięczne uposażenie, należy do właściwości organu uchwalającego danego Związku Komunalnego.

Przyznawanie zaliczek na uposażenie dla kierowników Związków Komunalnych, należy bez względu na jej wysokość, do właściwości organu uchwalającego Związku Komunalnego.

Udzielanie nowej zaliczki przed spłatą poprzedniej, jest dopuszczalne jedynie pod warunkiem równoczesnego potrącenia reszty rat poprzedniej zaliczki.

Władze uprawnione do przyznawania zaliczek winny zwracać szczególną uwagę, by okoliczności, uzasadniające przyznanie zaliczki i jej wysokości, były udowodnione w sposób nienasuwający wątpliwości. Prośby bez odpowiedniego wiarygodnego udokumentowania nie powinny być przez te władze wogóle rozpatrywane, lecz zwracane bez rozpatrzenia, względnie do uzupełnienia według wymogów zarządzenia.

IV.

Zaliczki na uposażenie przyznaje się w złotych. Wysokość zaliczek nie może przekraczać:

a) na cele konsumcyjne jednomiesięcznego uposażenia,

b) na wydatki niezwiązane z potrzebami życia codziennego — 3-miesięcznego uposażenia,

c) na budowę własnego mieszkania — 6-cio miesięcznego uposażenia.

Zaliczka o wysokości przekraczającej 3-miesięczne uposażenie, może być udzielona tym urzędnikom i funkcjonarjuszom związków komunalnych, którzy nie nabyli jeszcze praw emerytalnych, tylko wtedy, jeżeli zostanie zabezpieczona albo hipotecznie, albo przez zobowiązanie 2 wypłacalnych ręczycieli.

Za podstawę obliczenia zaliczki przyjmuje się pełne uposażenie, pobierane w miesiącu, w którym udzielono zaliczki.

V.

Zwrot zaliczki udzielonej we wysokości jednomiesięcznego uposażenia następuje w niewięcej jak 12, zaliczki udzielonej w wysokości dwu-

miesięcznego uposażenia w niewięcej jak 18, zaliczki udzielonej do wysokości 3 miesięcznego uposażenia w niewięcej niż 30, udzielonej w wymiarze wyższym niż trzymiesięczne uposażenie, w niewięcej niż 36 bezpośrednio po sobie następujących ratach miesięcznych.

Raty zaliczki potrąca się z uposażenia, począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po przyznaniu zaliczki.

VI.

Władza związku komunalnego asygnująca pobory swoim urzędnikom i funkcjonarjuszom, winna w przypadku przyznania zaliczki, na podstawie zarządzenia, będącego podstawą wypłaty tejże, zaznaczyć w karcie likwidacyjnej wysokość przyznanej zaliczki, okres, w którym zaliczka ulega zwrotowi oraz wysokość przypadających rat miesięcznych. W razie niespłacenia całkowicie jednej zaliczki i przyznania zaliczki nowej, należy w karcie likwidacyjnej odnotować na podstawie aktu przyznanie zaliczki, wysokość salda ulegającego potrąceniu z nowej zaliczki. Wygotowanie asygnacyj kasowych, będących podstawą wypłaty zaliczki oraz księgowanie w księdze głównej i w księdze zaliczek wypłaconych z tego tytułu kwot, nastąpić winno na podstawie kart likwidacyjnych. O przyznaniu zaliczki proszącemu należy zawiadomić go pismem, którego wzór podaje się niżej.

Wzór.

Nazwa Związku Komunalnego ....

Nr. ....

Do

Pana(i) ....

w ....

W uwzględnieniu prośby Pana (i) z dnia .... 19...... r., na podst. .... przyznaje się Panu(i) zaliczkę na uposażenie w kwocie .... zł.

Od kwoty tej potrąca się jednocześnie resztę poprzedniej zaliczki w kwocie .... zł. asygnując do rąk Pana(i) netto .... zł (słownie: ....)

Przyznana niniejszem zaliczka w kwocie .... zł. (słownie: .... zostanie Panu(i) potrącona z poborów służbowych, począwszy od dnia .... 19 . r. w .... równych ratach miesięcznych po .... zł,

VII.

W przypadkach rozwiązania stosunku służbowego bez prawa do uposażenia emerytalnego, należy zaległe raty zaliczkowe potrącić w całości z ewentualnie przyznanej odprawy lub też wyegzekwować od ręczycieli.

VIII.

W razie śmierci przed spłatą zaliczki, dług z powyższego tytułu obciąża spadkobiorców do wysokości odziedziczonego majątku; zgodnie z przepisami obowiązujących ustaw cywilnych.

IX.

Wierzytelności związków komunalnych, wynikające z zaliczek na uposażenie, mogą być umarzane tylko w następujących przypadkach;

a) jeżeli kroki sądowe, wdrożone celem ściągnięcia odnośnej wierzytelności nie doprowadziły do ściągnięcia odnośnej wierzytelności, lub jeżeli wdrażanie tych kroków, wobec braku majątku po stronie zobowiązanego, byłoby bezcelowe. Decyzję co do umorzenia wierzytelności winne powziąć organa uchwalające związku komunalnego. Przed umorzeniem wierzytelności przekraczających kwotę 100 (stu) zł. należy sprawę utrzymywać w ewidencji przez okres trzech lat, przeprowadzać kilkakrotnie w odpowiednich odstępach czasu zbadanie stanu majątkowągo zobowiązanego i w miarę poprawy tego stanu, zarządzić ściągnięcie wierzytelności;

b) jeżeli przy wierzytelnościach, nieprzekraczających kwoty 200 (dwustu) zł. można z akt sprawy, uzupełnionych ewentualnie dalszemi dochodzeniami dojść do wniosku, że wartość odnośnej wierzytelności jest mniejsza od przypuszczalnych kosztów jej dochodzenia, lub nie pozostaje w racjonalnym stosunku do nakładu czasu i pracy potrzebnego na ściągnięcie pretensji;

c) jeżeli właściwy sąd zaniechał przeprowadzenia pertraktacji spadkowej z powodu braku majątku po zmarłym dłużniku;

d) jeżeli w wyniku dochodzeń administracyjnych ustalono, że zmarły nie pozostawił żadnego majątku.

Umorzenie wierzytelności, za którą obok zobowiązanego głównego odpowiadają z jakiegokolwiek tytułu inne osoby, może nastąpić tylko, o ile zachodzą co do wszystkich zobowiązanych warunki umorzenia.

X.

Kontrola regularnych spłat zaliczek należy do obowiązków kierowników związków komunalnych.

XI.

Pracownikom fizycznym związków komunalnych, kierownicy tychże związków mogą przy-

znawać zaliczki na wynagrodzenia w wysokości nieprzekraczającej jednotygodniowego zarobku. W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, mogą być przyznawane pracownikom tym zaliczki wyższe, nieprzekraczające jednomiesięcznego uposażenia jednak tylko o tyle jo ile zaliczka zostanie zabezpieczona przez zobowiązanie 2 wypłacalnych ręczycieli. Zaliczki te winny być potrącane najwyżej w 10-ciu następujących po sobie ratach tygodniowych.

XII.

Zarządzeniem niniejszem uchyla się wszystkie przepisy, odnoszące się do zaliczek na uposażenie.

Wojewoda Śląski

(—) Dr. Grażyński.

3.

Obwieszczenie.

Zdarzają się wypadki, że przy wydobywaniu metryk z Urzędu Stannu Cywilnego w Szombierkach zwracają się osoby a nawet urzędy do Generalnego Konsulatu Rz. P. w Opolu o interwencję.

Ponieważ rejestry Urzędu Stanu Cywilnego w Szombierkach za czas od 1. X. 1874 r. do 31. XII. 1918 r. znajdują się w Urzędzie Stanu Cywilnego w Goduli, należy zatem w sprawach Urzędu Stanu Cywilnego w Szombierkach nie obciążać niepotrzebnie Konsulatu, lecz zwracać się wprost do Urzędu Stanu Cywilnego w Goduli.

Świętochłowice, dnia 22 maja 1934 r.

Starosta i Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

w z.

(—) Dr. Olszewski.

4.

Statut

o poborze specjalnych opłat drogowych na rzecz gminy Szarlej—Wielkie Piekary

uchwalony przez Radę gminną w dniu 12. kwietnia 1934 r, na podstawie art. 19. ustawy z dnia 9. stycznia 1933 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Województwie Śląskim (Dz. U. Śl. Nr. 3. poz, 3.) oraz art. 32 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śl. w brzmieniu ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17 poz. 20), zmienionej ustawą z dnia 23. III. 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 9).

§ 1.

Opłacie drogowej, przeznaczonej na pokrycie wydatków na utrzymanie i budowę dróg podlegają:

a) grunty podlegające państwowemu podatkowi gruntowemu.

b) przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe wykupujące świadectwa przemysłowe i karty rejestracyjne

c) nieruchomości w miastach i budynki w gminach wiejskich podlegające państwowemu podatkowi od nieruchomości, a do czasu prowadzenia tego podatku, samoistnemu podatkowi komunalnemu do budynków.

Do uiszczenia opłaty obowiązane są osoby, którym wymierzono wymienione w ustępie poprzednim podatki.

§ 2.

Ogólną sumę opłat na potrzeby dróg w gminie Szarlej — Wielkie Piekary uchwala Rada gminna corocznie na okres roku budżetowego, przy równoczesnem ustaleniu wysokości kwot, które rozdzielone być mają pomiędzy poszczególne źródła opodatkowania, wymienione w § 1.

Uchwały powyższe podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

§ 3.

Podział ogólnej sumy opłat (§ 2) pomiędzy poszczególnych płatników opłaty przeprowadza się w ten sposób, że iloraz, otrzymany z podzielenia tejże ogólnej sumy przez sumą wymierzonych w poprzednim roku na obszarze gminy Szarlej państwowych podatków od gruntów, od przemysłu (obrotu, świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych) oraz od nieruchomości wzgl. komunalnego podatku od budynków — mnoży się przez sumy przypadające na poszczególnych płatników podatków od gruntów, przemysłu i handlu oraz od nieruchomości.

§ 4.

Wymiaru opłaty w myśl zasad podanych w § 3. dokonuje organ wykonawczy Związku komunalnego, kasa należność podatkową uwidacznia w nakazie płatniczym, doręczonym zobowiązanemu do uiszczenia opłaty.

§ 5.

Opłata ma być uiszczona w kasie gminnej w terminie 14 dni licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego.

§ 6.

Przeciwko wymiarowi opłat drogowych służą płatnikom środki prawne, obowiązujące w zakresie samoistnych danin komunalnych.

§ 7.

Do przymusowego ściągnięcia opłat drogowych mają zastosowanie przepisy obowiązujące przy egzekucji danin komunalnych.

§ 8.

Niniejszy statut obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Szarlej-W. Piekary, dnia 12. kwietnia 1934 r.

Kom. Naczelnik gminy

(—) Płonka.

Kom. Zarząd gminy

ławnik ławnik ławnik ławnik.

Do uchwały z dnia dzisiejszego.

Kom. Rada gminna

radny radny radny.

Uchwała.

Statut gminy Szarlej-Wielkie Piekary o poborze specjalnych opłat drogowych z dnia 12. kwietnia 1934 r. zatwierdza się na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich łącznie z ustawami o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Województwie Śląskiem z dnia 9. I. 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 3 poz 3) i o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. 7. 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17 poz. 30) zmienioną ustawą z dnia 23. 3. 1933 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 9 poz. 16).

Świętochłowice, dnia 5. maja 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Tkocz, Brzoska

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 17. 5 34 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

z p.

(—) Macha
referent

Za zgodność odpisu:

Szarlej, dnia 21. maja 1934 r.

Kom. Naczelnik gminy

(—) Płonka

Druk: Konrad Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10